

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové ve věci žalobce: **M. J.**, bytem P., proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 10. 2. 2016, sp. zn. 9580/2016/ODP/MM, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.046 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu.

V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 16. 11. 2015 žalobce podal žádost o vydání povolení k umístění pevné překážky na pozemní komunikaci dle § 29 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. O této žádosti bylo vydáno negativní rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 10. 2. 2016, sp. zn. 9580/2016/ODP/MM, které bylo nesprávně označeno jako „Vyjádření k žádosti o povolení pevné překážky v ul. N. V.“. Žalobce uvedl, že takové označení nic nemohlo změnit na tom, že se jednalo o zamítavé rozhodnutí dle § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „s.ř.“) vydané na základě § 29 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb.

Žalobce toto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napadl odvoláním dne 18. 3. 2016; dle telefonické informace poskytnuté žalobci správním orgánem prvního stupně došlo k předání spisu žalovanému dne 20. 4. 2016. Žalovaný byl povinen vydat rozhodnutí o odvolání ve lhůtě 30, resp. 60 dní dle § 71 s.ř., která začala běžet dnem předání spisu, tj. 20. 4. 2016. Žalovaný rozhodnutí v zákonných lhůtách nevydal, a byl tudíž ve smyslu § 80 s.ř. nečinný. Z toho důvodu žalobce podal k Ministerstvu dopravy žádost dle § 80 s.ř. Žádosti bylo vyhověno, přičemž Ministerstvo dopravy žalovanému přikázalo do 5 pracovních dnů vydat rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce shrnul, že je účastníkem správního řízení před správním orgánem prvního stupně i před žalovaným, ve smyslu § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s.ř.s.“) bezvýsledně vyčerpal prostředky, které s.ř. stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti žalovaného, a žalovaný rozhodnutí o odvolání nevydal ani do dne podání žaloby. Žalobce závěrem navrhl, aby soud uložil žalovanému do 15 dní od doručení rozsudku vydat rozhodnutí o jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, a dále aby soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh řízení a uvedl, že kopii spisového materiálu od správního orgánu prvního stupně obdržel dne 29. 4. 2016. Tuto však zaslal zpět správnímu orgánu prvního stupně, aby byla doplněna a následně předložena zpět žalovanému, neboť neobsahovala ani citované napadené rozhodnutí ze dne 10. 2. 2016, které mělo být vyhotoveny a ve spise založeno. Vzhledem k výše uvedenému byl správní orgán prvního stupně požádán o vyhotovení spisového soupisu, který společně s vedeným originálem spisové dokumentace a vydaným rozhodnutím předloží zpět žalovanému v čase co nejkratším – tato žádost byla správnímu orgánu prvního stupně doručena dne 5. 5. 2016. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Žalobce již v žalobě vyslovil souhlas s rozhodnutím ve věci bez jednání. Žalovaný k výzvě soudu v zákonem stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyslovil svůj nesouhlas s rozhodnutím ve věci bez jednání, soud tedy měl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s.ř.s. za to, že s tímto postupem souhlasí. Soud proto rozhodl ve věci bez jednání.

Podle § 79 odst. 1 věty první s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle § 81 odst. 1 a odst. 2 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Soud se nejprve zabýval otázkou včasnosti podané žaloby.

Podle § 80 odst. 1 s.ř.s. žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne,

kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Podle § 90 odst. 6 s.ř. rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací správní orgán ve lhůtách stanovených v § 71. Lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88).

Podle § 71 odst. 3 písm. a) s.ř. pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává do 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ.

Lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného o odvolání tak činila 30, popř. max. 60 dnů od předání spisu žalovanému. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že spis mu byl ze strany správního orgánu prvního stupně předán dne 29. 4. 2016. Z toho vyplývá, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného neuplynula dříve než 29. 5. 2016. Lhůta pro podání žaloby ve smyslu § 80 odst. 1 s.ř.s. tak neuplynula dříve než 29. 5. 2017. Žalobce žalobu odeslal soudu dne 5. 5. 2017; žaloba tudíž byla podána včas.

Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je právním institutem správního soudnictví, který přichází v úvahu tam, kde je správní orgán nečinný. Při rozhodování o žalobě proti nečinnosti správního orgánu soud posuzuje pouze to, zda existuje povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé.

Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného ve věci, v níž byl žalovaný žalován na ochranu proti nečinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba je podána důvodně, neboť má za to, že žalovaný je v předmětné věci nečinný.

Z obsahu správního spisu, jakož i z žalobcem přiložených dokumentů, je zřejmé, že správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí ze dne 10. 2. 2016, sp. zn. 9580/2016/ODP/MM. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce svoje odvolání ze dne 18. 3. 2016. Jak uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, spis mu byl předán správním orgánem prvního stupně dne 29. 4. 2016. Lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání proto ve smyslu § 90 odst. 6 s.ř. počala běžet dnem 29. 4. 2016.

Lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání ve smyslu § 90 odst. 6 s.ř. ve spojení s § 71 odst. 3 s.ř. činí 30, v některých případech pak 60 dní. Z uvedeného je zřejmé, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně uplynula dne 29. 5. 2016, popř. nejpozději dne 28. 6. 2016, pokud by se lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání prodloužila o 30 dní ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) s.ř.

Soud nemohl dát za pravdu námitce žalovaného o tom, že žaloba by měla být zamítnuta jako nedůvodná, neboť správní spis se nyní nachází u správního orgánu prvního stupně, přičemž ve spise postoupeném žalovanému dne 29. 4. 2016 se nenacházelo ani odvoláním napadené rozhodnutí.

Soud v této souvislosti cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, č.j. 2 As 198/2015-20: „Pokud účastník řízení podá odvolání, je jeho cílem vydání rozhodnutí v určité zákonem stanovené době (§ 90 odst. 6 ve spojení s § 71 správního řádu). Jelikož zákonodárce zakotvil možnost provedení autoremedury prvostupňovým správním orgánem, účastník řízení se (nejpozději) po uplynutí lhůty stanovené pro provedení autoremedury či pro předání spisu a stanoviska k odvolání (§ 88 odst. 1 správního řádu) a po uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí (§ 90 odst. 6 ve spojení s § 71 správního řádu) může domáhat ochrany proti nečinnosti odvolacího orgánu opatřením proti nečinnosti (§ 80 správního řádu) a následně nečinnostní žalobou dle § 79 s. ř. s. právě proti odvolacímu správnímu orgánu. Právní řád tak umožňuje žalobci domoci se ochrany tímto způsobem, což vylučuje použití žaloby proti nezákonnému zásahu.

Nejvyšší správní soud tak, i s ohledem na výše uvedené, nepřisvědčil názoru krajského soudu, který má za to, že nečinnostní žalobou se žalobce nemohl v daném případě bránit proti odvolacímu správnímu orgánu, neboť tento orgán neměl spis ve své dispozici. Není totiž povinností účastníka řízení, aby sám zjišťoval, kde se spis zrovna nachází. Účastník řízení má však právo na to, aby rozhodnutí o jeho odvolání bylo vydáno ve lhůtách uvedených shora.“

K týmž závěrům dospěl Nejvyšší správní soud i ve svém rozsudku ze dne 14. 1. 2016, č.j. 9 As 244/2015-47, kde citoval ze shora citovaného rozsudku č.j. 2 As 198/2015-20 a uvedl: „Z § 88 odst. 1 spr. ř. vyplývá, že prvostupňový správní orgán má do 30 dnů ode dne doručení odvolání, pokud neshledá důvody pro autoremeduru (§ 87 spr. ř.), předat spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Jedná se však o úpravu pouhého procesního postupu tak, aby byl technicky zajištěn průběh řízení po podání odvolání. Je tedy na prvostupňovém správním orgánu a na odvolacím správním orgánu, aby v souladu se zásadami stanovenými v § 6 odst. 1 věta první správního řádu ([s]právní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů) a v § 8 odst. 2 správního řádu ([s]právní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy) dodržely lhůty stanovené pro rozhodnutí o odvolání.... Jakmile se odvolací správní orgán dozví o tom, že mu v zákonné lhůtě nebylo předloženo odvolání spolu se spisem, musí učinit opatření proti nečinnosti.“

Jak vyplývá ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu, je pouze věcí žalovaného a správního orgánu prvního stupně, jak budou spolupracovat tak, aby byly dodrženy lhůty stanovené pro rozhodnutí o odvolání. Přestože správní orgán prvního stupně odmítá spolupracovat s žalovaným a předat mu kompletní spisový materiál, tato skutečnost nemůže jít k tíži žalobce, který legitimně očekával, že rozhodnutí o jeho odvolání bude vydáno v zákonem stanovené lhůtě pro vydání rozhodnutí o odvolání. Argumentaci žalovaného proto soud neshledal důvodnou.

Soud dne 23. 8. 2017 telefonickým dotazem na žalovaného zjistil, že do tohoto dne žalovaný nevydal rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 10. 2. 2016, sp. zn. 9580/2016/ODP/MM.

Soud podotýká, že žalobce splnil podmínku stanovenou v § 79 odst. 1 s.ř.s., když dokonce dvakrát bezvysledně uplatnil opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 věty druhé s.ř.

Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem není žádných pochyb o tom, že žaloba je důvodná, když žalovaný je v dané věci nečinný. Ve smyslu § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil pak soud žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 10. 2. 2016, sp. zn. 9580/2016/ODP/MM, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náklady řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000 Kč a v náhradě prokazatelně vynaloženého poštovního z podané žaloby ve výši 46 Kč. Jelikož žalobce nebyl zastoupen advokátem, soud mu nepřiznal náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č.j. 6 As 135/2015-79). Náklady řízení tedy celkem činí 2.046 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. srpna 2017

v.r.

JUDr. Slavomír Novák,

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková